

ЧИ ЗРУЧНІШЕ “ЗАЙЦЯМ” ХОДИТИ ПІШКИ?

Або хто змушує залізницю скасовувати низку приміських поїздів

(Закінчення. Поч. на 1 стор.)

Роботу з дослідження реальної заселеності маршрутів залізничники не припинять і на підставі одержаних результатів зроблять висновки про доцільність експлуатації поїздів на окремих напрямках.

Зважаючи на катастрофічну збитковість приміських перевезень, Львівська залізниця залишає за собою право і надалі вживати заходи, які дадуть їй змогу зменшити збитки, котрі практично нічим покрити. На жаль, фінансування залізниці відбувається лише за рахунок коштів самої залізниці, а саме – з прибутків від вантажних перевезень. Жодної копійки від держави магістраль за останні двадцять років не отримала. Годі сподіватися і на хоча б якісь мінімальні преференції, які б допомогли скоротити збитки. Станом на сьогодні понад 10 мільйонів гривень становить борг залізниці за електроенергію, дизпаливо на складах майже відсутнє, а коштів на його закупівлю нема. Залишається невиплаченою заробітна плата працівникам за лютий. А от податки і відрахування у численні цільові фонди магістраль здійснює своєчасно й у повному обсязі.

Для лікарень закупили сучасну апаратуру

На конференції громадської організації “Лікарняна каса Львівської залізниці”, яка відбулася 19 березня цього року, електромеханік Мукачівської дистанції сигналізації та зв’язку Ніна Кривецька торкнулась теми використання коштів, зібраних кілька років тому залізничниками Львівської магістралі для надання адресної матеріальної допомоги потерпілим від вибуху побутового газу в Дніпропетровську. “Кошти туди не були перераховані і працівники підприємств міста Мукачєво звернулись із пропозицією придбати за ці кошти необхідне діагностичне обладнання для вузлової лікарні станції Мукачєво, однак відповіді так і не отримали”.

Нагадаємо, що 12 вересня 2008 року в газеті “Львівський залізничник” було опубліковано матеріал “Надсучасна апаратура для лікарень”, у якому заступник начальника залізниці з кадрів та соціальних питань Володимир Чернега розповів, що “адміністрація Дніпропетровська не прийняла пропозицію львівських залізничників щодо придбання квартири для потерпілої сім’ї, натомість назвала кілька рахунків, на які слід було перерахувати зібрані львівськими залізничниками кошти. Саме через таку неприйнятність адресної допомоги потерпілій сім’ї кошти залишились невикористаними. А невдовзі в структурних підрозділах залізниці відбулись збори трудових колективів, на яких прийняли рішення використати зібрані гроші на придбання сучасного медичного обладнання для медичних закладів залізниці, які обслуговують залізничників та членів їхніх сімей, пенсіонерів та приписне населення. Адже, як відомо, медичні заклади Львівської залізниці фінансуються з держбюджету і впродовж попередніх 10 років функціонують у режимі недостатнього бюджетного фінансування. Визначитись із переліком потрібної медичної апаратури для лікувальних закладів допомогло вивчення технічного стану наявної апаратури та потреб кожного лікувального закладу, організоване

медичною службою залізниці. Були також враховані пропозиції провідних фахівців”.

Цитуючи публікацію дворічної давності, ми також звернулись до медичної служби, де нам повідомили: “У 2008 році благодійний фонд “Спілчани” придбав для Клінічної лікарні Львівської залізниці та дорожньої поліклініки аудіометри, імпульсометри та апарати ультразвукової терапії (для кожного закладу – по одній одиниці обладнання). Загальна вартість цього обладнання складає 121, 6 тис. грн.

Вузлова лікарня станції Королево отримала електрокардіограф вартістю 20,2 тис. грн та систему для кольпоскопії за 29,9 тис. грн.

Для відділових лікарень станцій Тернопіль, Ужгород, Івано-Франківськ, вузлових лікарень станцій Самбір, Ковель, Сарни та Чернівці були придбані гастрофібродуендоскопи на суму 611,1 тис. грн (вартість одного апарата – 87, 3 тис. грн). Загалом у 2008 році медичні заклади від благодійного фонду “Спілчани” отримали медичне обладнання на 904,4 тис. грн

Зараз вирішується питання закупівлі на кошти Лікарняної каси дванадцятиканального електрокардіографа для вузлової лікарні станції Мукачєво”.

Транспортному міліціонерів “ввижаються” злочини

Львівська залізниця позиватиметься до транспортної міліції щодо поширення неправдивої інформації. Таке рішення прийняв трудовий колектив після публікації у газеті “Голос України” від 10 березня 2010 року статті, яка завдає шкоди діловій репутації залізниці та псує її імідж надійного державного підприємства.

За інформацією прес-центру залізниці, у матеріалі “Вам дешевенький рулон туалетного паперу, а нам – “грубі гроші”, начальник відділу держслужби боротьби з економічною злочинністю відділу УМВС України на Львівській залізниці Андрій Онищенко “ніщівно розкритикував” дії залізничників, які нібито завдали небачених збитків державі. Ця критика може стати дійсно нищівною, проте матиме зворотню дію, оскільки посадовець у погонах не побоявся оприлюднити неправдиву інформацію! Цифри, якими він оперує, не відповідають дійсності, адже за словами пана Онищенко, “87 посадових злочинів виявили працівники УМВС на Львівській залізниці, з них 69 справ скеровано минулого року до суду”.

Очевидно, міліціант видає бажане за дійсне, оскільки залізниця, яка веде чіткий облік кадрів, інформації про таку кількість правопорушень з боку своїх працівників не отримувала. Тим більше дивно звучать слова правоохоронця про те, що “практично усі факти виявлення посадових злочинів були доведені до логічного завершення, зловмисники отримали покарання, при цьому багато хто віддав особняка та машини”. Щоправда, він так і не уточнив, хто саме, кому саме віддав особняка та машини і що означає “віддав”, адже особняк чи машина – не запальничка. Згадане інтерв’ю більше скидається на ляпас у відповідь, оскільки на початку березня залізниця звернулася до правоохоронців із вимогою не покривати злочинів, учинених працівниками магістралі.

Керівництво залізниці усвідомлює, що серед 60 тисяч працівників є нечисті на руку, але кожного самотужки за ту ж руку зловити важко. Тому залізниця неодноразово зверталася до міліції із закликом співпрацювати, натомість так само неодноразово стикалася з тим, що саме люди у погонах рятували зловмисників від покарання. Можливо Андрій Онищенко саме це і мав на увазі: працівники залізниці, які вчинили правопорушення, ймовірно, “віддавали особняка і машини”, шукаючи “співчуття” у міліції.

Що ж стосується нібито фактів правопорушень, наведених міліціонером, то вони взагалі виглядають сфабрикованими і не відповідають дійсності. Безпідставними є звинувачення службових осіб Коломийського ФСК “Локомотив” у самовільній передачі в оренду комерційній структурі на 50 років земельної ділянки площею близько гектара. По-перше, залізничники звертають увагу “спеціалістів” з боротьби з економічною злочинністю на те, що залізниця, як державне підприємство, не є власником землі, а лише користувачем (!) і, відповідно, цією землею не розпоряджається. Справжнім же власником, попри все, залишаються органи місцевого самоврядування та місцеві

громади. Залізниця лише може відмовитися від певної ділянки (у разі відсутності в ній потреби), пройшовши усі необхідні процедури та повернувши землю, фактично, у руки її дійсних господарів. Що й відбулося у вказаному випадку. А як місцеві ради далі чинять із цією землею – це інше питання, і воно не стосується залізниці. До речі, озвучений гектар землі у межах міста на ділі виявився лише 0,09 га, а заборона 2006 року на видачу дозволів на вилучення, відчуження земель залізниці не стосується справи, оскільки дії відбулися задовго до цього.

Очевидно, транспортна міліція не зовсім володіє ситуацією щодо земельних справ залізниці, оскільки ще один наведений приклад про 2,7 га “золотої” землі у Чопі, нібито переданої посадовцями Львівської залізниці у “чужі руки”, узагалі є абсурдом. У цьому випадку “чужими руками” є Королівська селищна рада – законний власник землі! Саме до нього свого часу звертався представник залізниці про вилучення цієї земельної ділянки. Усе, що пов’язане із названою земельною ділянкою, містить більше запитань, ніж відповідей. По-перше, на цій ділянці знаходяться основні засоби залізниці, по-друге, залізниця дотепер платить за цю земельну ділянку податки на підставі документів Держкомзему, які засвідчують, що користувачем цих земель і надалі є залізниця. А хронологія подій із рішеннями про вилучення земельної ділянки викликає сумніви щодо правомірності дій місцевих посадовців.

У дійсності ж процедуру вилучення та передачі землі не було завершено, оскільки залізниця жодних інших дій, окрім листа представника, не вчиняла. А про те, що нібито земля вже “чужа” із 2004 року, керівництво залізниці дізналося лише у 2010 році, при цьому справно сплачуючи за неї податки упродовж п’яти років. А міліція вже поспішила порахувати збитки, завдані державі діями залізниці. У чому полягають ці збитки – залишається загадкою, оскільки залізниця, навпаки, збагатила державну скарбницю коштами, які, якщо вірити документам селищної ради, не повинна була сплачувати. Але найбільше у цій історії насторожує те, що правоохоронці не гребують кидати звинувачення залізниці і рахувати збитки задовго до того, як узагалі може бути встановлено факт злочину – подібно до мисливців, які ділять шкуру ще не впольованого ведмеда. Кримінальну справу лише порушили, а бруд на посадовців магістралі вже плететься.

Зважаючи на це, колектив залізниці звернувся до прокуратури з проханням з’ясувати, на яких підставах службовець МВС на сторінках загальноукраїнського видання дозволив собі так безапеляційно дискредитувати Львівську залізницю і її працівників. Залізничники сповнені рішучості домогтися спростувань та вибачень за поширення неправдивої, викривленої інформації від УМВС України на Львівській залізниці, оскільки вона завдала шкоди діловій репутації магістралі загалом і кинула тінь на кожного працівника ДТГО “Львівська залізниця” зокрема.

Ціна вкраденої деталі може коштувати сотень життів!

У той час, як транспортна міліція активно поширює неправдиву інформацію про злочинні дії посадовців Львівської залізниці, катастрофічною залишається ситуація із реальними злочинами, вчиненими сторонніми особами, а саме: розкраданням деталей та запчастин – від яких залежить безпека руху, життя і здоров’я мільйонів пасажирів.

У 2009 році на території Львівської залізниці сторонніми особами скоєно 56 випадків крадіжок матеріалів верхньої будови колії. За всіма цими випадками в правоохоронні органи надіслано письмові повідомлення (56 листів), крім того, повторно написано 22 листи. Від правоохоронних органів отримано 22 відповіді про порушення кримінальних справ, 20 відповідей про відмову в порушенні кримінальних справ, ще 14 випадків залишилися без відповіді (справи із лінійних відділів міліції передані в районні відділи міліції).

Упродовж січня-лютого 2010 року в колійному господарстві зареєстровано 13 випадків крадіжок, скоєних сторонніми особами. У правоохоронні органи надіслано 13 листів, отримано три відповіді про порушення кримінальних справ, одна відповідь про відмову в порушенні кримінальної справи, ще на 9 листів відповіді не отримано.

За 2009 рік у господарстві сигналізації та зв’язку сторонніми особами скоєно 62 випадки крадіжок та навмисного пошкодження пристроїв. Упродовж року правоохоронними органами порушено 16 кримінальних справ за фактами крадіжок та затримано 18 зловмисників, серед них і двох неповнолітніх. Стосовно 46 випадків крадіжок у

порушенні кримінальних справ відмовлено.

За два місяці 2010 року в господарстві сигналізації та зв’язку сторонніми особами скоєно 12 випадків крадіжок та пошкодження пристроїв (за аналогічний період 2009 року таких випадків було 7). Упродовж січня-лютого 2010 року правоохоронними органами порушено три кримінальні справи за фактами крадіжок та затримано п’ятьох зловмисників.

У 2009 році вчинено і три крадіжки деталей із 13 вантажних вагонів. Матеріали щодо цих випадків передано в транспортну міліцію.

Загалом же за кожним випадком крадіжки та стороннього втручання в роботу залізниці всі матеріали скеровуються у відповідні лінійні відділи міліції та прокуратуру. Суми збитків, завданих магістралі діями зловмисників, сягають мільйонів гривень, лише названі крадіжки у кількох господарствах обійшлися залізничній касі у 635,360 тис грн, а відшкодовано із них заледве десяту частину!

Однак ці втрати ніщо у порівнянні із життями пасажирів, за які відповідає залізниця і на які вперто зазіхають крадії. Напевно, жоден із них, засліплений мізерною наживою від реалізації вкраденого, не замислюється над тим, що від однієї гайки може залежати життя і здоров’я сотень пасажирів поїзда чи екологічна безпека цілого регіону. Залізниця вкотре звертається до громадян із застереженням щодо вчинення злочинних дій на залізничному транспорті. А транспортну міліцію залізничники закликають активно протидіяти крадіжкам, проводити профілактичну роботу, аби потім вкотре не фіксувати зростання злочинності.